

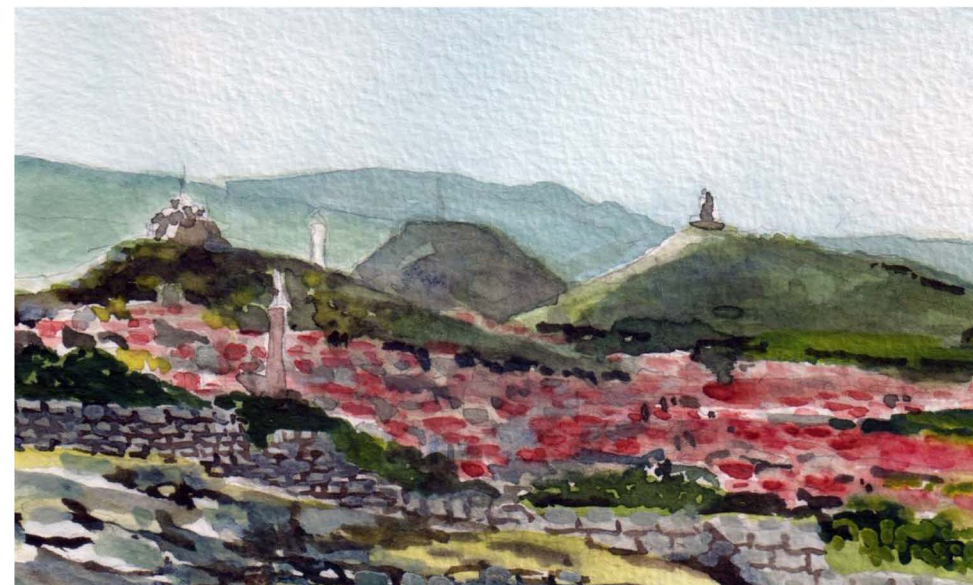
Engbert van Oort ringt
en meet de Ooievaars
in het Vondelpark

FOTO: PAUL KOENE, 19 JUNI 2018

		4E102		365	97	171	192	3509	19 05 2017	Landsmeer (NH), overblijfselen met ring aangetroffen langs sloot
		4E103		340	94	170	178	3462	12 09 2017	Lescar bij Pau Pyreneen (Frankrijk)
		4E104		275	78	145	151	2650		
22 06 2016	Frankendael	4E727		420	99	172	194	3125		
22 06 2016	Vondelpark	4E728	Bernard	491	126	215	234	4065		
		4E729	Cruiff	490	122	204	224	3955	13 07 2016	vermist (niet teruggekeerd op nest Vondelpark)
									17 07 2016	teruggebracht naar omgeving nest, na opvang in 'de Toevlucht' (Amsterdam)
									26 08 2017	Saint-Pée-sur-Nivelle, Pyrénées-Atlantique (Frankrijk)
		4E730	Tan	422	102	176	203	3235	21 08 2016	Saint Jean de Luz in (Frankrijk)
2017	22-06-2017	Natuurpark Vrije Geer	5E355	383	106	176	208	3484	19 08 2017	Reinaldaweg Lopik
			5E356	402	104	175	197	3124	24 07 2017	Amstelpark de Borch, bij ooievaarsnest, kwam uit Duivendrechtse polder
									02 08 2017	Amstelpark de Borch, op de molen
			5E357	425	115	189	227	3787	16 01 2018	Culemborg (Gelderland) Beusichemsedijk
									08 01 2018	Culemborg (Gelderland) Beesd
2018	19-06-2018	Vondelpark	5E766	Klepper	447	112	188	226	3905	
			5E767	Beans	450	110	189	227	3755	
			5E768	Maya	423	108	177	207	3465	
			5E769	Kalinda	392	98	173	195	3232	
			5E770	Mini	384	96	162	189	2906	
28-06-2018	Lutkemeerweg	5E798		385	103	178	213	3507		
		5E799		368	99	163	197	2854		
28-06-2018	Natuurpark Vrije Geer	5E850		451	113	183	216	3643		
		5E851		440	107	180	217	3570		
		5E852		403	102	175	208	3392		

jaar	datum	locatie	ELSA #	naam	vleugel	snavel	kop/snavel	tarsus	gewicht	meldingen
------	-------	---------	--------	------	---------	--------	------------	--------	---------	-----------

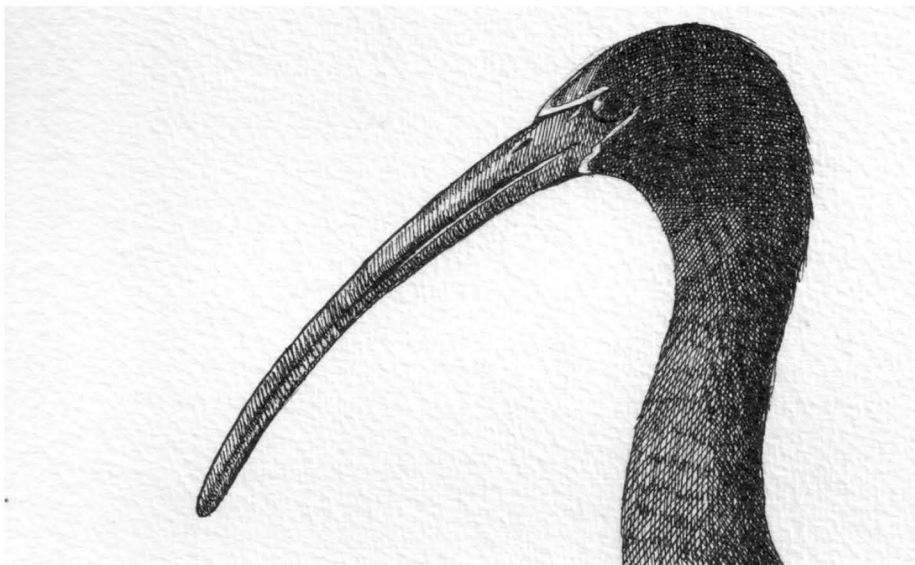
Van de Noordzee tot de Bosporus 9

Column *Jacques Grégoire*

Jacques Grégoire is kunstenaar en wandelde voor een van zijn kunstprojecten in de voetsporen van de Britse schrijver Patrick Leigh Fermor, die in 1932 van de Noordzee naar de Bosporus liep. Voor De Gierzwaluw zette hij zijn observaties op papier van de vogels en van alle bijzonderheden die hij tegenkwam op zijn drie jaar durende reis. Het is een kunstwerk, deze tocht langs de Rijn en Donau, op zoek naar de basis van Europa, door onderzoek naar de geomorfologie en de daaruit voortkomende verspreiding van vogels over het continent. Elke dag schetste en aquarelleerde hij het veranderende landschap en portretteerde hij in inkt de vogelsoorten die hij tegenkwam. Dit is de laatste aflevering.

Het is hartje zomer als ik begin aan het laatste gedeelte van mijn tocht van de Noordzee naar de Zwarte Zee. Ik begin weer in Sofia en volg de grote vruchtbare vlakte oostwaarts tot aan de zee. De temperaturen schieten elke dag ver

de dertig graden in en er is geen wind. Gedurende de nacht koelt het gelukkig nog steeds af, dus ik heb mijn loopstrategie aangepast aan de omstandigheden: ik sta om vier uur op en om vijf uur begin ik met lopen in het donker totdat om

half zes het eerste licht doorbreekt en de vogels een nieuwe dag aankondigen. Veel soorten hoor ik niet meer. De Nachtegaal is gestopt met zingen en de meeste vogels houden het voor gezien na een uur of negen. Daarna volgt de grote stilte. De enige geluiden die je uit de lucht hoort zijn de Gierzwaluwen, of, wanneer je in de buurt bent van water, de Boerenzwaluw.

Om vogelsoorten te bekijken is dit echt het verkeerde seizoen, maar de ervaring om juist in de zomer hier te lopen, de hitte te voelen en ook te zien en te horen dat de natuur even een pauze neemt, hoort bij een tocht als deze.

De stoffige paden zonder al te veel afwisseling tussen de velden met zonnebloemen of graansoorten brengen me in trance. Ik loop de kilometers weg zonder er bij na te denken.

Aan de horizon zie ik de zeven heuvels van de stad Plofdiv anderhalve dag

groeien tot het centrum van handel en reizen door deze omgeving. Een van de oudste continu bewoonde plekken op aarde, waarbij rond de heuvels de stad is gebouwd. Deze heuvels, voor een groot gedeelte nog begroeid met de originele bomen en planten, bieden een bijzondere biotoop, een plek waar je ineens oog in oog komt te staan met de Balkansperwer. Deze vogel lijkt uiterlijk enorm op onze Sperwer, op de zwarte ogen na. In het struikgewas is genoeg voor deze soort om te jagen. Ik zie Turkse Tortels, Groene Specht, Merel, Gaai, Ekster en Boomklever. Het geluid van de cicades is oorverdovend. In de rivier die langs de stad stroomt zijn honderden Boerenzwaluwen, Huiszwaluwen en Gierzwaluwen aan het vliegen en gebruik aan het maken van de nestmogelijkheid die de nieuwe betonnen bruggen hun bieden. Vanaf de top van een van de heuvels kijk ik, gezeten op de ruïnes van een Romeins fort, naar de

stad aan mijn voeten en het land dat reikt tot aan de horizon en zie dat er niet heel erg veel veranderd zal zijn. Nog steeds wordt het land kleinschalig bewerkt, komen de lokale boeren met hun handelswaar naar de markt en kun je overal verse groente en fruit kopen.

De Zwarte Roodstaart is mijn vaste reisgenoot, en lopend naar het oosten zonder wind en geluid zie ik het schitterende iriserende blauw van de Scharrelaar op een electriciteitsdraad.

De temperatuur stijgt zo snel dat ik vanaf een uur of negen nu ook met mijn paraplu op loop om schaduw te creëren. Vogels ontbreken in de buurt van Nova Zagora en ik loop een aantal uren met de lucht van verbrande autobanden in mijn neus terwijl het stof mijn benen kleurt. Groot is de opluchting wanneer ik een eerste bries herken. Ik ben inmiddels op twee dagen lopen van de kust en heb tot nu toe maar 17 vogelsoorten gezien, maar

daar komt snel verandering in.

Nabij Burgas bevinden zich grote zoutmeren, ondiep water in verbinding met de zee of afgedamd door mensen voor de zoutwinning. Burgas ligt aan de Zwarte Zee, mijn einddoel, dwars door alle routes van de trekvogels van Europa vanaf de Noordzee. Hier aan de kust waar meerdere biotopen zich naast elkaar bevinden zie ik een rijkdom aan vogels zoals ik die alleen in Nederland ben tegengekomen.

Ik ga vroeg in de ochtend zitten aan de oever van een van meren, gezamenlijk met wat Bulgaarse vissers, en ik zie Witte Pelikanen, Lachsterns, Zwarte Ibis, Kwak, Ralreiger, meerdere Purperreigers en een Woudaapje dat op vijf meter afstand aan het jagen is, terwijl hij een split doet tussen twee riethalmen. Achter me hoor ik in de boom een Wielewaal, en een Slechtvalk vliegt vlak langs met enorme snelheid.

Ik geniet van de gemoedsrust niet elke

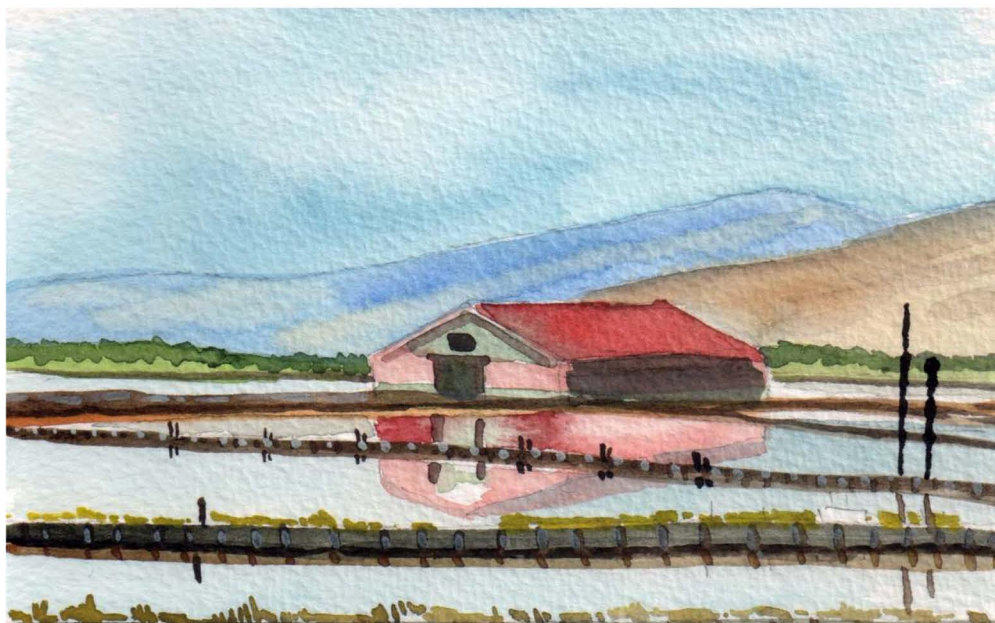
Scharrelaar

dag verder te hoeven lopen en ga meer-malen terug naar deze plek aan het meer. Verscheidene Kroeskoppelikanen zijn in een kring aan het vissen en gaan tegelijk met hun kop naar beneden om de vis de weg af te snijden. Ze doen dit ritmisch, een echte samenwerking.

In een boom zingt een Groenling zijn ook in Nederland bekende lied, maar ik geniet er ook hier intens van en blijf minutenlang staan. Op weg voor een laatste wandeling met verrekijker en camera in de aanslag zie ik mijn eerste grote bruine slang vlak voor mijn voeten wegschieten.

Je zou denken dat het behalen van de kust, het einddoel, een euforisch gevoel zou losmaken, maar het is eerder een bevestiging van wat ik mezelf afvroeg: of deze 2936 kilometer te voet door mij

was af te leggen. Het inzicht dat we in een heel bijzonder land leven in Europa met een enorme hoeveelheid en verscheidenheid aan vogels is nu een feit. Ik heb zeven landen doorkruist en heb gezien hoe verschillend men omgaat met landbewerking en -ontwikkeling en wat voor invloed dat heeft op de aanwezige dieren in de natuur. Deze kennis zal ik

eerst verder moeten onderzoeken om er uitspraken over te doen. Ik noteer alleen observaties, zonder diepe achtergronden te kennen. Toch laten deze observaties de stand van dit moment zien en dan is mijn eerste conclusie dat wij in Nederland met al onze regels en beheersplannen toch niet zo heel erg slecht bezig zijn. Mijn tweede conclusie is dat in landen als Bulgarije en Roemenië, waar de landontwikkeling in vergelijking met de rest van Europa achterloopt, de natuur juist geen teruggang kent door de ruimte die het nog steeds krijgt. Twee uitersten waarbinnen ontwikkeling mogelijk is, zoals met bijna alles wat ik onderweg ben tegen gekomen, een grote verrassing. Honderd dagen heb ik gelopen, intensief de natuur en de vogels daarin al lopend geobserveerd, het is het eerste deel van mijn onderzoek in combinatie met kunst

en het geeft een goed gevoel. Mijn volgende tocht is begonnen in november 2017 en loopt tot en met november 2018: van Amsterdam naar Gibraltar, in het voetspoor van de trekvogels van Noord naar Zuid.

